

i §§ 7—8 og den af Medlemmerne Andersen, Black, Hedebo m. fl. foreslaaede § 9, anser Medlemmerne *Caroc, Jacob, Langkjær, Leerbeck, Smith og Wildt* det for nødvendigt, at der som foreslaaet af Kommissionsmedlemmerne Hauch, Jensen-Sønderup m. fl. under § 9 paalægges ethvert Medlem, der bliver arbejdsløs, at melde sig til det nærmeste Arbejdsanvisningskontor. De nævnte Medlemmer gør i saa Henseende opmærksom paa, at de til Centralarbejdsanvisningskontoret fra Arbejdsløshedskasserne indgaaede Anmeldelser om ledige Medlemmer for flere Kassers Vedkommende ingenlunde kan siges at være tilstrækkelig oplysende for Kontoret til paa Grundlag heraf at afgøre, hvorvidt der i et foreliggende Tilfælde er ledig Arbejdskraft, der egner sig til det omhandlede Arbejde, ligesom ogsaa Anmeldelserne undertiden først indgaar nogen Tid efter, at vedkommende Medlem er bleven ledig. Endvidere gør de nævnte Medlemmer opmærksom paa, at der ifølge Centralarbejdsanvisningskontorets Beretning for 1917—18 blev rettet Henvendelse til dette om 30,083 Arbejdere, medens der kun anvistes Arbejde til 28,298. Der har saaledes været Anmodninger om over 1,700 Arbejdere, som det ikke lykkedes at anvise. Sely om et meget stort Antal heraf ikke har kunnet anvises, fordi der faktisk ikke paa det paagældende Tidspunkt fandtes ledige og til det omhandlede Arbejde egnede Arbejdere, maa det dog sikkert erkendes, at der i ikke faa Tilfælde havde været Mulighed for, saafremt Bestemmelsen om personlig Henvendelse paa Arbejdsanvisningskontorerne af ledige Medlemmer af Arbejdsløshedskasser havde været gennemført, at tilvejebringe den ønskede Arbejdskraft. De nævnte Medlemmer anser det ikke for heldigt, at Arbejdsanvisningen kun skal fungere som et Skræmmebillede for Medlemmerne af de Kasser, hvis Bestyrelse ikke overholder sin Forpligtelse til at foretage Indberetning til Arbejdsanvisningskontorerne om arbejdsledige Medlemmer (jfr. de af Andersen, Black, Hedebo m. fl. stillede Forslag til Affattelse af § 9).

Med Hensyn til *Omfanget af den Hjælp, der kan ydes af Arbejdsløshedskasserne*, anser Medlemmerne *Hedebo, Jønson, Leerbeck, Madsen, Mikkelsen, Arnold Nielsen og Johs. Nielsen* det af Kommissionsmedlemmerne Andersen, Hedebo, Hvidtfeldt, Johansen, Levinsen, Nielsen og Rysgaard i § 10, 2det Stykke, foreslaaede Tillæg til de vedtægtsmæssige Understøttelser paa Kr. 2.00 og Kr. 1.75 til Familieforsørgere og paa Kr. 1.25 og Kr. 1.00 til Ikke-Familieforsørgere pr. Dag henholdsvis for helt- og delvisbetalende Medlemmer som det mindste, der bør ydes, naar de paagældende overhovedet skal kunne leve med deres Familie. De nævnte Medlemmer gaar derhos ud fra, at der efter den Stigning i Arbejdslønnen, som har fundet Sted siden Februar Maaned i Aar, kun i meget faa Tilfælde vil være Fare for, at Understøttelsen naar saa nær op imod den almindelige Arbejdsfortjeneste, saa Uvillie til at overtage Arbejde af den Grund kan befrygtes.

Medlemmerne *Caroc, Jacob, Langkjær, Smith og Wildt* erkender, at man under de nuværende Dyrtidsforhold ikke bør være for karrig med Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse, men ønsker samtidig at udtale, at det maa være en Betingelse for Understøttelse, at der i videst mulig Udstrækning føres Kontrol med, at Arbejdsvilligheden ikke formindskes, hvilket vil virke ganske demoraliserende og opløsende, samt at der ikke under nogen Form gøres Misbrug af Understøttelsen, derigennem, at arbejdende Arbejdsløshedskassemedlemmer samtidig hæver Understøttelse.

De nævnte fem Medlemmer ønsker at fastslaa som deres Opfattelse, at en arbejdsløs er pligtig til at paatage sig og beholde Arbejde, naar dette betales med den i Faget gældende tarifmæssige Løn, hvilket det paahviler det paagældende Fag og ikke